

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010295
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6718010295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. P. O., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. augusta 2023, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/58/2018, zo dňa 20. 03. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/58/2018 zo dňa 20.03.2023 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného ml. P. O., nar. XX.XX.XXXX,

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/58/2018, zo dňa 20. 03. 2023 uznal obžalovaného ml. P. O. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 25.12.2017 v presnejšie nezistenom čase okolo 01:30 hod. v meste P., okres P. na T. S. na chodníku pri parkovisku na úrovni III. Základnej školy P. v úmysle zmocniť sa cudzej veci pýtal od X. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., W. XX peniaze a to tak, že pri náhodnom stretnutí ako X. Y. prechádzala po ulici jej išiel oproti, zastal pri nej a povedal jej: „daj mi všetky peniaze čo pri sebe máš, lebo ťa to bude stáť život!“, na čo X. Y. zo strachu a obavy o svoj život a zdravie vybrala z vrečka kabáta dámsku peňaženku ružovej farby, ktorú mu podala a tento si odtiaľ sám vybral všetky bankovky a mince, podal peňaženku späť X. Y. a z miesta odišiel, pričom k zraneniu poškodenej X. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., W. XX nedošlo, avšak vznikla jej škoda odcudzením finančnej hotovosti vo výške cca 50,-Eur, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/143/15 zo dňa 01.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2016, odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 mesiacov do 01.04.2018 s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 5, § 39 ods.1, ods.3 písm. e/ Tr. zák., § 49 ods.2, § 117 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej X. Y., nar. XX. XX. XXXX vo G., trvale bytom P., W. XX, spôsobenú škodu vo výške 50,- Eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že obžalovaného zo skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodenej X. Y., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní konzistentne, zhodne so svojou výpoveďou z prípravného konania, opísala priebeh skutku, poskytla opis osoby, ktorá sa mala dopustiť predmetného skutku s tým, že zároveň s poškodenou bola vykonaná aj rekognícia, pri ktorej jednoznačne opoznala páchatel'a a to osobu obžalovaného. Rovnako osobu obžalovaného opoznala na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2019. Zároveň mal okresný súd za to, že vykonanou rekogníciou potvrdila svoju výpoveď. Zároveň mal za to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že tvrdenie obžalovaného, že skutok spáchala iná osoba, a to H. O., sa nepreukázalo, nakoľko ten poprel svoju prítomnosť na mieste skutku v daný deň a uviedol, že sa nachádzal doma, spolu so svojimi rodičmi, starými rodičmi, bratom a sestrou. Zároveň v tejto súvislosti dal súd do pozornosti to, že dňa 16.04.2018, po vznesení obvinenia za účasti obhajcu obžalovaného, bola vykonaná aj ďalšia rekognícia, kde jedným z figurantov bol aj H. O., pričom poškodená tohto ako páchatel'a trestného činu neopoznala. Rekognícia bola vykonaná podľa fotografie 6 figurantmi, z ktorých minimálne piati mali tmavé, krátke vlasy v zmysle popisu poškodenej. Z týchto dôvodov mal okresný súd jednoznačne preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný. Zároveň pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd aplikoval ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a. Uviedol, že podľa § 97 Tr. zák. účelom trestu mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnovu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Účelom ochranného opatrenia, výchovného opatrenia mladistvého je kladne ovplyvniť duševný, mravný a sociálny vývoj mladistvého, so zreteľom na dosiahnutý stupeň jeho rozumového a mravného vývoja, na jeho osobné vlastnosti, rodinnú výchovu a prostredie, z ktorých pochádza a tým mladistvého zároveň chrániť pred škodlivými vplyvmi pred páchaním trestnej činnosti. Okresný súd mal za to, že v prospech obžalovaného nesvedčí žiadna poľahčujúca okolnosť, priťažovala mu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. Obžalovaný sa navyše dopustil opätovne spáchania zločinu, teda pri ukladaní trestu súd prihliadal aj na ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. a zároveň aj na skutočnosť špeciálnej recidívy, keďže sa opätovne dopustil spáchania zločinu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. mu bolo možné uložiť trest vo výmere 3 až 8 rokov, vzhľadom na jeho vek mladistvého, bol tento znížený podľa § 117 Tr. zák. na polovicu, pričom horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmela prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky. Obžalovanému teda bolo možné uložiť trest v rozmedzí 18 mesiacov až 4 roky, pričom obžalovanému súd ukladal trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, za použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., pričom prihliadal k tomu, že sa jedná o mladistvého, u ktorého má trest viesť k jeho výchove za riadneho občana.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde v písomných dôvodoch uviedol, že jediným dôkazom preukazujúcim spáchanie jeho trestnej činnosti, je výpoveď poškodenej a vykonanie rekognície. Poukázal na to, že napriek tomu, že trestnej činnosti sa mal dopustiť H. O., tohto síce vypočuli, avšak jeho výpoveď potvrdila jeho matka X. Z.. Len táto jediná svedkyňa preukázala, že H. O. sa na mieste spáchania trestného činu nenachádzal, čo môže byť vzhľadom k tomu, že v danom čase prebiehal u nich oslava a požíval sa alkohol, nevierohodná. Poukázal na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom nevykonali dokazovanie vo vzťahu k osobe poškodenej a jej opitému stavu a ani k tomu, akým spôsobom bola schopná vypovedať o skutočnostiach, zapamätať si tieto skutočnosti. Zároveň poukázal na skutočnosti týkajúce sa rekognície, kde mal za to, že figuranti zúčastnení na rekognícii, boli tak rozdielni od obžalovaného, že poškodená mala jedinou možnosť a to označiť za páchatel'a jedine jeho osobu. V neposlednom rade poukázal na svoje detstvo a na skutočnosť, že okresný súd nevzal do úvahy všetky okolnosti týkajúce sa výchovy jeho dieťaťa, ako aj skutočnosti, že nepodmienečný trest odňatia slobody mu úplne zmení život. Zároveň predložil s odvolaním aj nájomnú zmluvu o nájme bytu a pracovnú zmluvu a dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca.

Na verejnom zasadnutí obhajca, ako aj obžalovaný zotrvali na písomných dôvodoch odvolania, pričom opätovne poukázal obhajca obžalovaného na skutočnosť, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal

s výpoveďou poškodenej a vierohodnosťou tejto výpovede. Zároveň nad rámec odvolania uviedol, že konštatácia okresného súdu o tom, že nepodmienečný trest, ktorý obžalovaný vykonal, na neho nemal prevýchovný dosah, podľa jeho názoru nie je správna, nakoľko tento trest vykonal až po spáchaní skutku a to v rokoch 2018 - 2020, pričom od vtedy sa nedopustil ani priestupku, ani trestného činu a preto mal za to, že takýto trest mal prevýchovný charakter.

Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že jeho priateľka v prípade uloženia nepodmienečného trestu stratí bývanie a zároveň tým, že sa v súčasnosti stará o súrodencov, z dôvodu, že obaja jeho rodičia sú vo výkone trestu a on pracuje a snaží sa žiť riadnym životom, takéto rozhodnutie naruší jeho život.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu o uznaní viny, sa rovnako ako prvostupňový, aj krajský súd priklonil k názoru a konštatácii, že v predmetnej veci prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Jednoznačne možno konštatovať, že prvostupňový súd sa správne vysporiadal aj s namietanou rekogníciou zo strany poškodenej, nakoľko aj samotný krajský súd musí konštatovať, že figuranti využiti pri predmetnej rekognícii v dostatočnej miere naplnili všetky potrebné atribúty na vykonanie riadnej a zákonnej rekognície.

Zároveň krajský súd konštatuje, v súlade s tým, čo uviedol okresný súd, že obhajoba obžalovaného bola vyvrátená aj pri rekognícii zo dňa 16.04.2018, kde poškodená neopoznala osobu H. O., pričom rekognícia bola vykonaná podľa fotografií so 6 figurantmi, z ktorých minimálne piati mali tmavé krátke vlasy, v zmysle popisu poškodenej. Je teda zrejme, že ani samotná poškodená žiadnym spôsobom osobu H. O. neoznačila ako osobu, ktorá by spáchala predmetný trestný čin. Z tohto dôvodu argumentácia obžalovaného, týkajúca sa nedôveryhodnosti svedkyne matky H. O. sa javí ako nedôvodná a účelová.

Zároveň krajský súd konštatuje, že čo sa týka uloženia trestu okresný súd postupoval správne z hľadiska určenia sadzby, ktorá obžalovanému hrozila, zároveň mal za to, že okresný súd správne vyhodnotil aj skutočnosti týkajúce sa predchádzajúceho odsúdenia a to nezahľadenia odsúdenia na základe žiadosti zo dňa 23.01.2023, zároveň aj skutočnosti vyplývajúce z registra trestov, ako aj z registra priestupkov, pričom je zrejme, že obžalovaný sa počas celého obdobia opakovane dopúšťal síce drobných porušení predpisov, ale na viacerých úsekoch, a teda je zrejme, že celkový postoj obžalovaného ku porušovaniu noriem je flagrantný a celkovo nerešpektujúci.

Z tohto dôvodu ani krajský súd nemôže konštatovať, že by mal za to, že predchádzajúci nepodmienečný trest by u obžalovaného viedol k jeho náprave a preto má za to, že len uložený trest nepodmienečný môže byť pre neho dostatočným varovaním, aby sa ďalej trestnej činnosti nedopúšťal.

Avšak vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v súčasnosti žije usporiadaným životom, t. j. vychováva dieťa, podľa svojho tvrdenia sa stará o súrodencov a zároveň pracuje, pričom súčasťou jeho podaného odvolania bola aj zmluva o nájme bytu ako aj pracovná zmluva, je zrejme, že na jeho prevýchovu postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania a preto krajský súd pristúpil k zrušeniu výroku o treste, sám mu uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby po použití § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. a to vo výmere 6 mesiacov.

Krajský súd takýto trest považuje za dostatočný z hľadiska výchovného pôsobenia na obžalovaného a zároveň nie je likvidačný, nakoľko v takomto rozsahu je schopný obžalovaný si zariadiť podmienky týkajúce sa výchovy jeho dieťaťa, ako aj nájmu v takej miere, aby tieto boli počas jeho výkonu trestu v dostatočnej miere saturované.

Z hore uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.